

Dračí jazyk: Konec pověstem

Hela Tři verše

rak.

Už při zaslechnutí tohoto slova se nám vybaví děsivé představy zastíněné oblohy, ohlušujícího řevu a nekonečného ohně. A opravdu, draci byli děsivé stvůry, kdysi stejně početné jako smrtící.

Co si ale většina nordů neuvědomuje, je fakt, že draci nebyli jen bezduché nemyslicí příšery. Ve skutečnosti to byla vzkvétající kultura inteligentních bytostí, odhodlaných zničit nebo zotročit jakékoliv nedračí civilizace po celém světě.

Je tudíž jasné, že draci potřebovali způsob, jak se spolu dorozumívat, jak spolu navzájem mluvit. Učenci díky rozsáhlým výzkumům tuto domněnku potvrdili. Mocný řev těchto oblud, byť ohnivý, ledový nebo jinak magický, byl totiž mnohem víc, než čím se zdál být. Byla to slova. Slova ve starobylém, ale přesto rozluštitelném jazyce.

Myslíte, že je to nesmysl? Bláznovská pošetilost dychtivých akademiků? Já jsem si myslela totéž. Ale potom se ke mně začaly donášet zvěsti. Útržky rozhovorů, tuhle od odvážného průzkumníka, támhle od zlatem posedlého vykradače hrobů. A vždycky, vždycky, obsahovaly jedno slovo:

Zedř.

Takže jsem poslouchala dál. Začínala jsem skládat kousky hlavolamu a postupně odhalovala tajemství.

Po celém Skyrimu, ve starých podzemích, na pohřebištích a na jiných odlehlých místech, jsou zdi. Staré, hrozné zdi, na kterých je písmo tak dávné, tak neznámé, že nikdo, kdo jej spatřil, nedokázal ani začít s jeho překladem.

V hloubi srdce jsem vytušila, že tohle je důkaz starodávného dračího jazyka! Co jiného by to mohlo být? Dávalo smysl, že tyto zdi byly postaveny starověkými nordy. Nordy, kteří žili v dobách draků a ze strachu a z úcty se nějak naučili používat jazyk těchto stvůr.

Jediné, co jsem v tu chvíli měla, byl můj instinkt. Potřebovala jsem důkaz. A tak začalo moje životní dobrodružství. Vzalo mi sedmáct měsíců a životy tří statečných průvodců a dvou najatých ochránců. Ale na těchto chmurných detailech nechci lpět, protože výsledek byl natolik skvělý, že se mi všechny útrapy, kterými jsem prošla, abych jej dosáhla, vyplatily.

Při svých cestách jsem našla mnoho z těch dávných zdí a moje podezření se potvrdilo.

Vypadá to, jako by se dávní nordové naučili tento jazyk od draků, protože jeho písmena značně připomínají otisky spárů a škrábance. Člověk si skoro může představit, jak velkolepý drak svými obrovskými ostrými drápy tesá znaky přímo do samé skály. A jak lidský divák, možná i vazal nebo sluha, přihlíží a učí se, aby mohl používat tento jazyk pro své vlastní potřeby.

Když jsem zkoumala zdi, které se mi podařilo najít, všimla jsem si čehosi podivného na některých z těch slov. Jakoby v nich tepala jakási moc, neznámá síla, kterou by mohl čtenář ovládnout, kdyby ji dokázal uvolnit. Víím, že to zní jako nesmysly, ale kdybyste sami stáli před těmi zdmi, viděli jejich temnotu a cítili jejich sílu, pochopili byste, o čem mluvím.

Byť jsem byla uchválena, naštěstí jsem si zvládla zachovat dost rozumu, abych přepsala znaky, které jsem viděla. A díky tomu jsem dokázala rozpoznat v jazyce jisté vzory, které mi umožnily rozluštit, co jsem četla.

Přepsala jsem například tuto pasáž:

>HET NOK YNGNAVAR G1F KOD1V WO DR1 Y4 MORON AU FROD DO KROSIS NUZ SINON S3V DINOK 4RK DUK1N<

Když jsem přiřadila jednotlivé znaky tamrielským písmenům, dokázala jsem přeložit to, co jsem viděla, takto:

Het nok Yngnavar Gaaf-Kodaav, wo drey Yah moron au Frod do Krosis, nuz sinon siiv dinok ahrk dukaan.

Což se dá přeložit do tamrielštiny jako:

Zde leží Ygnavar Přízračný medvěd, jenž toužil po slávě na Bojišti žalu, avšak našel jen smrt a potupu.

V jiné hrobce jsem našla zeď s tímto nápisem:

>HET NOK KOPR1N DO IGLIF 3Z SOS WO GRIND OK OBL1N NI KO MOROK2 VUK2N NUZ 4ST MUNAX H1LVUT DO L3V KRAS1R<

Který se dá přepsat jako:

Het nok kopraan do Iglif liz-Sos, wo grind ok oblaan ni ko morokei vukein, nuz ahst munax haalvut do liiv krasaar.

A nakonec přeložit do tamrielštiny takto:

Zde leží tělo Iglifa Ledokrevného, který nezahynul ve velkolepém boji, ale byl skolen zrádnou nemocí.

A v tom je vidět vzor. Opakují se slova "zde leží," která zjevně mohou znamenat jediné, a to že tyto zdi označují skutečná pohřebiště dávných nordů.

Asi si umíte představit moje nepotlačitelné vzrušení. Všechno začalo dávat smysl. Staří nordové používali na těchto zdech dračí jazyk z velmi přesných důvodů. Jeden z nich byl zjevně označit hrob někoho důležitého. Ale co dál? Byly to všechno hroby, nebo sloužily i k jiným účelům?

Vydala jsem se to zjistit a moje snažení bylo odměněno. Toto jsem objevila.

Tuto část:

>HET M4 T4ROD3S TAF3R SKORJI LUN SINAK WEN KLOV GOV9 N1L RINIK H4KUN ROK TOG1T W4 G4ROT<

Přepsatelnou takto:

Het mah tahrodiis tafiir Skorji Lun-Sinak, wen klov govey naal rinik hahkun rok togaat wah gahrot.

Což se do tamrielštiny přeloží takto:

Zde padl zlodějský zrádce Skorji Chmaták, jehož hlava byla sřata sekyrou, jíž se snažil ukrást.

Takže tady vidíme zeď, která označuje místo, kde padl nějaký významný dávný nord.

Tato část:

>QETHSEGOL V4RUKIV D1NIK F4L3L K3R DO GRAV5N FROD, WO BOVUL KO M1R NOL KINZON Z4KR3 DO KRUZ3K HOKORON<

Je přepsatelná takto:

Qethsegol vahrukiv daanik Fahliil kiir do Gravuun Frod, wo bovul ko Maar nol kinzon zahkrii do kruziik hokoron.

Což se do tamrielštiny přeloží takto:

Tento kámen připomíná elfí děti z Podzimního pole, odsouzené k záhubě na útěku před meči dávných nepřátel.

Tahle zeď zjevně upomíná na nějakou dávno zapomenutou událost z tamrielské historie. Asi se nikdy nedozvíme, zda se odehrála na místě, kde byla vztyčena zeď, nebo někde poblíž.

A nakonec tato část:

>AESA W4L1N QETHSEGOL BR3N43 V4RUKT THOHILD FIN T8R WEN SMOL3N AG FRIN OL S4QO H2M<

Kterou lze přepsat jako:

Aesa wahlaan qethsegol briinahii vahrukt, Thohild fin Toor, wen smoliin ag frin ol Sahqo Heim.

A přeložit takto:

Tento kámen vztyčila Aesa, pro svou sestru Thohild Předpekli, jejíž vášeň byla žhavější než výhně Rudé kovárny.

Tato zeď (a setkala jsem se s více takovými) byla zjevně navržena nebo vybudována konkrétní osobou, jako pocta někomu, kdo pro ni byl důležitý. Proč si ale vybrala tohle místo? Bylo důležité pro zesnulého? Anebo je to snad právě místo jeho smrti? Odpovědi na tyto otázky zřejmě zahladil čas a nikdy nebudou nalezeny.

A tak vidíte, že starobylý dračí jazyk vsutku již není bájí. Vážně existoval a dokonce ještě lépe, stále existuje a nejspíše bude až do konce světa, díky dávným nordům a tomu, že vybudovali tyto "pamětní zdi."

Ale nemusíte věřit mému slovu, protože zdi stále jsou na skyrimských utajených, nebezpečných místech a čekají na objevení. Slouží jako most mezi světem starých nordů a naším vlastním. Draci se možná do našeho světa nikdy nevrátí, ale my se teď můžeme vrátit do toho jejich.

A jednoho dne, jednoho dne můžeme možná i uvolnit tu zvláštní, neznámou moc, která se v jejich slovech skrývá.